

COM UN NÚVOL LLEUGER

Amb aquest títol tan suggeridor, Teresa Vall Palou ens ofereix una mostra representativa de la seva producció artística de l'any 2021, que abraça des d'olis i acrílics sobre tela o paper, passant per linòleums d'edicions amb poques còpies, de vegades d'exemplar únic, fins a instal·lacions sorprenents i molt interessants amb peces de fusta que juguen amb alfabetos asiàtics o amb pantalles i projeccions il·luminades que creen impactes visuals potents i paisatges subtils a partir d'imatges amb materials senzills que generen diàlegs singularment fascinants entre elles. L'exposició, que es pot veure a la seu de la Fundació Vallpalou de Lleida, ha tingut com a comissària la destacada especialista Conxita Oliver. Al text que Conxita Oliver ha escrit per al catàleg de Com un núvol lleuger, hi podem llegir, referint-se a Teresa Vall Palou: «Per a ella, pintar és plasmar les intencions de cada moment, per la qual cosa la seva pintura és feta d'experimentacions i d'intuïcions, producte d'un sostingut equilibri entre raó i passió». Hi reconeixem la força i la inquietud persistents d'aquesta gran artista que, amb esperit inconformista, assaja constantment noves formes d'expressió. Però també hi retrobem llenguatges on ja havia assolit fites brillants. Teresa Vall Palou havia excel·lit en pintures on amb pinzellades vigoroses construeix denses pells de formes indefinides que ens transporten a mons vegetals i territoris líquids i onírics. I a Com un núvol lleuger hi torna a reeixir. També ho fa en obres on els colors llisquen i s'arraïmen sobre fons clars dibuixant-hi universos en moviment, lleugers i essencials. Amb un sentit estètic d'una admirable consistència, Teresa Vall Palou ens captiva amb una bellesa que oscil·la entre la ingravidesa del que sembla aeri i evanescent i la profunditat del que roman reclòs sota textures matèriques. Allunyada en aquesta ocasió de l'emergència dels cossos i els objectes en què s'inspira, esquematitzant-los i interpretant-los, en el seu magnífic treball en raku, aquí Teresa Vall Palou no combat amb la terra i el foc, sinó que es confronta amb la llum i en cerca l'alè. No hi ha, doncs, afany de reproduir l'aparent, sinó que concentra l'energia creativa en el desvetllament de noves plasmacions del que som i sentim. Els linòleums que Teresa Vall Palou inclou a Com un núvol lleuger incideixen des del negre en traços precisos que podem associar a un conjunt de composicions d'oli sobre tela que, en un itinerari confluent, tenen com a protagonistes colors que es projecten en gotes i fluències que ens evocuen còdols, troncs, fulles, pètals... en una arquitectura d'impressions que ressonen dins nostre. Conxita Oliver conclou: «Una

intensa trajectòria, honesta i coherent recorreguda sense seguir modes ni corrents, la que ha desenvolupat Teresa Vall Palou en un aïllament voluntari tothora conseqüent amb ella mateixa i seguint els dictats de la seva radical individualitat».

Carles Duarte,

Poeta i lingüista

Regió7, Diari de Girona, El segre (12/01/2022)

TERESA VALL PALOU, PINTURA PER FLOTAR

Teresa Vall Palou és una pintora lleidatana de llarga trajectòria, que va començar a crear a mitjans dels noranta, bevent del mestratge d'una de les artistes més destacades de l'art ponentí contemporani, la enyorada Rosa Siré. Vall Palou no ha parat de pintar i de fer art des d'aleshores i gairebé cada any, ens mostra la seva producció més recent, en la que sempre hi ha atreviment, ganes d'experimentar, de recerca, d'introspecció i també de rigor pictòric. "No m'agrada l'art fàcil. Crec en la dificultat, cal arriscar-se", declara.

Com un núvol lleuger, és el títol de la seva exposició més recent a la sala de la fundació que porta el seu nom ubicada a Lleida i que ens mostra bona part de les obres realitzades al llarg del 2021, un temps de pandèmia, que per alguns podria suposar aïllament o reclusió involuntària i que per a Teresa és un estat habitual. "Estic acostumada a passar moltes hores al meu taller fent el que mes m'agrada, pintar, buscar. No sabia fer una altra cosa", m'explica. Aquesta soledat buscada és una de les característiques de l'obra de Vall Palou, la que li dona aquesta força individual, personal, d'assaig permanent.

L'espectador trobarà quadres de gran format, "composicions" d'olis i acrílics sobre tela o paper, i també linòleums, obres que no acostumen a portar títols, perquè Vall Palou, vol que es contemplin amb la mateixa llibertat amb la que ella les ha creat. Abstracció, informalisme, podrien ser paraules adients per a interpretar aquestes peces carregades de colors que taquen la tela o el paper i que provoquen –si hem de fer cas del títol, molt ben trobat, per cert- una sensació de lleugeresa, de flotar entre cotons, encara que també poden recordar explosions de lava líquida o flors que no poden marcir, atrapades per la pintura.

Les composicions 370, 371 i 372 son quadres en els que el blau lluita per imposar-se sobre la tenebra, mentre que en la 600, el núvol lleuger ha esdevingut llac i les taques de color són peixos. Així ho interpreta, Conxita Oliver, comissària de la mostra quan diu que "la taca pren cada vegada més protagonisme i reforça el seu poder expressiu, revelant-nos un món que es renova en cada mirada amb la mateixa frescor d'allò recentment descobert. Són formes obertes, evanescents, que suggereixen infinitat de

referències. Paisatges abismals, teixits orgànics, molècules gegantines, taques florals, visions astrals, éssers marins... en metamorfosi constant, creixement incessant i mutació contínua, esdevenen fenòmens de proliferació que es refermen amb vitalitat naturalista”.

A més de tota aquesta potencia pictòrica carregada de color, Teresa Vall Palou busca formes d'expressió complementaries, instal·lacions i muntatges que criden l'atenció per la seva originalitat i també, pel seu inconformisme. Així, ens mostra un alfabet oriental construït a partir de fustes reciclades o un petit poblat xinès, una arquitectura de petites fustes, construccions mínimes que conviden al observador a jugar, a imaginar carrers i cases que amaguen vides desconegudes.

Cal destacar un muntatge molt original, amb un punt de transgressió irreverent. Fa anys, una persona coneguda de Teresa Vall Palou li va fer arribar unes formes del que es coneix com pa àzim, un element litúrgic central en el ritual de la missa, tretze hòsties rodones en les quals s'hi representen alguns dels mes populars símbols de la religió catòlica: la creu, el corder pasqual, les sigles JHS, àngels, o les lletres gregues alfa y omega. Vall Palou ha recuperat 13 d'aquestes formes i les ha introduït dins de tubs d'alumini, il·luminades, obligant els espectadors a forçar la vista. “La instal·lació no porta cap títol perquè no m'agrada donar pistes. Que cadascú tregui la conclusió que cregui convenient”. *Com un núvol lleuger*, és una mostra provocadora, un capítol més del gran llibre artístic que Teresa Vall Palou segueix creant amb silenci. Una pintura per a flotar.

Pau Echauz,

Periodista i crític d'art

El temps de les arts (20 de febrer de 2022)